

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/57/2015
Identifikačné číslo spisu:	3013200848
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3013200848.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu: MAKYTA a.s., so sídlom 1. mája 882/46, Púchov, IČO: 31 599 168, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová s.r.o., so sídlom Piaristická 46, Trenčín, IČO: 36 837 857, proti žalovaným v 1/ rade Mesto Púchov, so sídlom Štefánikova 821/21, Púchov, zast. JUDr. Anton Školek & Patners, s.r.o. advokátska kancelária, Treskoňova č. 816/1, 014 01 Bytča, a v 2/ rade Mgr. T. T., Primátor Mesta Púchov, so sídlom Štefánikova 821/21, Púchov, zast. JUDr. Pavlom Loduhom, advokátom so sídlom Kuzmányho 903/3, Považská Bystrica, IČO: 36 121 827, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 1/ č. sp. 2462/2013, ev. č. 5926/2013 zo dňa 19.09.2013, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/182/2013-66 zo dňa 03.12.2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/182/2013-66 zo dňa 3. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovaný v 1/ rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 177,86 € z titulu trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám jeho právneho zástupcu - Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová s.r.o., so sídlom Piaristická 46, Trenčín.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného v 1/ rade č. sp. 2462/2013, ev. č. 5926/2013 zo dňa 19.09.2013 z dôvodu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutím žalovaného v 1/ rade č. sp. 2462/2013, ev. č. 5926/2013 zo dňa 19.9.2013 primátor Mesta Púchov (ako oprávnený orgán žalovaného v 1/ rade podľa § 19 ods. 2 veta druhá zákona č. 211/2000 Z. z.) zamietol odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu Mestského úradu žalovaného v 1/ rade (ako orgánu I. stupňa podľa § 19 ods. 2 veta druhá zákona č. 211/2000 Z. z.) zo dňa 15.08.2013, ev. č. 5018/2013, ktorým žalovaný v 1/ rade ako povinná osoba sprístupnil žalobcovi informáciu obsiahnutú v

jeho žiadosti doručení žalovanému v 1/ rade dňa 17.07.2013, a to aké právne dôvody viedli Mestské zastupiteľstvo mesta Púchov k zamietnutiu protestu prokurátora Pd 16/2013-8, aké náklady na právne zastúpenie boli mestom Púchov doteraz vynaložené v súvislosti s riešením sporov o zákonnosti, resp. nezákonnosti všeobecne záväzných nariadení stanovujúcich sadzby dane zo stavieb pre mesto Puchov, takým spôsobom, že k informácii požadovanej v bode 1 bola žalobcovi doložená zápisnica zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva Púchov zo dňa 20.07.2013, na ktorom sa predmetný protest prejednával, a k informácii požadovanej v bode 2 bola žalobcovi doložená zmluva o poskytovaní právnych služieb sp. č. 2300/2013, ev. č. 4094/2013 zo dňa 01.08.2013.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že porovnaním žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie a poskytnutej odpovede zo strany žalovaného zistil, že žalovaný v 1/ rade nesprístupnil žalobcovi ním požadované informácie. Tvrdenie žalovaných, že žalobcovi boli riadne sprístupnené informácie sa tak nezakladá na pravde. Ak teda žalovaný v 1/ rade vydal rozhodnutie, v ktorom vo výroku uviedol, že žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií sa vyhovuje a následne primátor (ako orgán oprávnený rozhodovať o odvolaní) sa s týmto, názorom v napadnutom rozhodnutí stotožnil, ide o rozhodnutia nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Pod sprístupnením informácie je potrebné chápať zodpovedanie otázok, ktoré žiadateľ vo svojej žiadosti povinnej osobe položil. Žalobca ako žiadateľ však na svoje otázky nedostal zo strany žalovaného 1/ ako povinnej osoby žiadnu odpoveď. Žalobca sa totiž na základe kópií zaslaných dokumentov nedozvedel ani aké právne dôvody viedli Mestské zastupiteľstvo mesta Puchov k zamietnutiu protestu prokurátora Pd 16/2013-8, a ani aké náklady na právne zastúpenie boli mestom Púchov do 17.07.2013 vynaložené v súvislosti s riešením sporov o zákonnosti, resp. nezákonnosti všeobecne záväzných nariadení stanovujúcich' sadzby dane zo stavieb pre mesto Púchov. Pod odpoveďou (sprístupnením informácie) totiž nemožno chápať zaslanie žiadateľovi kópie dokumentov, ktoré na otázku žiadateľa nedávajú odpoveď, a to ani v prípade, že povinná osoba inými dokumentmi nedisponuje.

Keďže žalovaný v 1/ rade nesprístupnil žalobcovi ním požadované informácie bol povinný v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. vydať o tom písomné rozhodnutie, ktoré musí okrem iných náležitostí v odôvodnení obsahovať skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku v spojení § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.); inak je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Ak sa prvostupňový správny orgán neriadi dôsledne týmito zákonnými ustanoveniami, je úlohou odvolacieho orgánu, aby v rámci odvolacieho konania učinil nápravu. V súdnej veci však primátor žalovaného v 1/ rade (ako orgán oprávnený rozhodovať o odvolaní žalovaného v 1 rade/) žalobou napadnutým rozhodnutím odobril postup vybavenia žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií (tým, že zamietol odvolanie žalobcu) napriek tomu, že žalobca sa odpovede na svoje otázky nedozvedel, a navyše sa žalobca nedozvedel ani dôvod, prečo jeho žiadosti nebolo vyhovené. Dôvod zamietnutia jeho žiadosti o sprístupnenie informácií neobsahuje ani rozhodnutie zo dňa 15.08.2013, ev. č. 5018/2013 a ani napádané rozhodnutie zo dňa 19.09.2013, č. sp. 2462/2013, ev. č. 5926/2013. Obe uvedené rozhodnutia sú tak nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Záverom krajský súd uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo zrušené nie z dôvodu, že žalobcovi ním žiadané informácie neboli sprístupnené, ale preto, že z napádaného rozhodnutia nie sú zrejmé dôvody nesprístupnenia týchto informácií, t. j. napádané rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a zároveň napádané rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, keď záver napádaného rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím o sprístupnení informácií (vyhovení žiadosti žalobcu) sa nezakladá na pravde (faktom je, že žalobcovi ním požadované informácie sprístupnené neboli).

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v 1/ rade v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac, že za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno považovať iba také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne ktorého výrok je

vnútorne rozporuplný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok a čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako i ich nejednoznačnosť. Takýmito vadami však napadnuté rozhodnutie správneho orgánu evidentne netrpia. Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia alebo to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových, nie však na dielčich nedostatkoch odôvodnenia. Musí ísť pritom o vady skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Dôvodom zrušenia rozhodnutí je iba skutočnosť, že odôvodnenia jednotlivých rozhodnutí neobsahujú argumentáciu, ktorou by bolo zdôvodnené prečo žalovaný informácie nemohol poskytnúť, t. j., že nemá evidenciu o vnútorných pohnútkach poslancov, ktoré boli rozhodujúce pri ich hlasovaní a takisto nemá, resp. nedisponuje informáciami, ktoré by mohli mať za následok možnosť podania informácie o nákladoch právnych služieb podľa jednotlivých odvetví práva. Žalovaný nemal v úmysle nevyhovieť žiadosti, ale odpoveď na položenú otázku vyhodnotil tak, že oprávnenej osobe zaslal zápisnicu zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva, na ktorom sa prejednával protest prokurátora a zároveň uviedol v zmysle hore cit. ust. § 3 ods. 1), že iné informácie k dispozícii nemá. Žalovaný nevedie žiadnu evidenciu o vnútorných pohnútkach poslancov, ktoré boli rozhodujúcimi pre ich hlasovanie a takúto informáciu ani nie je povinný viesť, nakoľko by to bolo možné považovať za zásah do slobôd poslancov. Mestský úrad nemá k dispozícii ani inú informáciu týkajúcu sa poskytovania právnych služieb, ktoré sa týkajú údajných sporov o zákonnosti, resp. nezákonnosti VZN, stanovujúcich sadzby daní zo stavieb pre Mesto Púchov Z uvedených dôvodov navrhuje, aby Najvyšší súd SR zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Skutočnosť, že žalovaný neposkytol žalobcovi dostatočnú odpoveď na prvú otázku potvrdzuje aj fakt, že na základe všetkých dokumentov predložených žalobcom súdu, nebolo možné vyvodiť záver, aké právne dôvody viedli Mestské zastupiteľstvo Púchov k zamietnutiu uvedeného protestu. Je vylúčené, aby jedinou odpoveďou povinnej osoby (žalovaného), na žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácie bolo len zaslanie zápisnice zo zasadnutia MsZ, ktorá dokonca ani neposkytuje odpoveď na uvedenú otázku žiadateľa. Mesto Púchov síce formálne poskytlo informáciu v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z., avšak tá jednoznačne nespĺňa kvalitatívne kritéria v zmysle uvedeného zákona. Preto ani rozhodnutie žalovaného zo dňa 19.09.2013 nie je v tomto prípade dostatočné. Jeden z hlavných dôvodov okrem iného, je nedostatočné odôvodnenie nesprístupnenia informácií, na základe čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, keďže výrok rozhodnutia, že žalobcovi boli informácie sprístupnené sa nezakladá na pravde. Postup, ako aj záver žalobcu o dostatočnom sprístupnení informácií, resp. odpovede na druhú otázku sa opäť nezakladá na pravde. Mesto, ako správny orgán je povinné viesť evidenciu svojich príjmov, ako aj výdavkov, rovnako tak je mesto povinné za účelom kontroly verejnosťou striktné zverejňovať aj zmluvy, ktoré uzatvára. Z toho dôvodu je nepredstaviteľné, aby mesto nemalo prehľad o tom, kam a na aký účel sa poskytujú peniaze z rozpočtu mesta a rovnako aj informácia, či bolo mesto ku dňu podania žiadosti zo dňa 16.07.2013 právne zastúpené (advokátom, resp. komerčným právnikom na základe zmluvy s ním uzavretej). V prípade, že mesto právne zastúpené bolo, dá sa predpokladať, že v tomto smere malo mať vytvorenú evidenciu právnej agendy, lustráciou ktorej by sa dalo jednoducho zistiť, aké náklady na právne zastúpenie boli mestom vynaložené v súvislosti s riešením sporov o zákonnosti, resp. nezákonnosti všeobecne záväzných nariadení stanovujúcich sadzby dane zo stavieb pre mesto Púchov. Na základe vyššie uvedených skutočností máme za to, že žalovaný nesprístupnil žalobcovi informácie v takej miere, ako to požaduje zákon a súčasne neposkytol ani dostatočné odôvodnenie nesprístupnenia týchto informácií.

S poukazom na ustanovenie § 492 odsek 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení od 01.07.2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a jednomyselne dospel k záveru,

že odvolanie žalovaného v 1 rade nie je dôvodné. Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 03.12.2014. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 24.08.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, štátnej správy, orgánov územnej samosprávy ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Základným cieľom konania v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. (v rámci ktorého bolo vydaný aj napadnutý rozsudok krajského súdu) je preskúmať „zákonnosť“ postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno- právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 veta prvá O.s.p.).

V zásade ide o rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré musí mať náležitosti z hľadiska materiálneho i formálneho práva. Formálne náležitosti správneho rozhodnutia upravuje najmä základný procesný predpis - správny poriadok.

Právo na informácie je v oblasti územnej samosprávy vykonávané viacerými formami. Orgány územnej samosprávy sprístupňujú a zverejňujú informácie napr. v zmysle § 25 ods. 7 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov alebo v zmysle ustanovení zákona o slobode informácií.

Podľa § 1 zákona o slobode informácií, tento zákon upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám. V poznámke k tomuto ustanoveniu je citovaný aj čl. 26 ústavy, ktorá síce nemá normatívnu povahu, ale vyjadruje zámer zákonodarcu, čo sa týka účelu zákona o slobode informácií, t. j. úpravou v tomto zákone sa má chrániť reálne uplatnenie čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo

právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 18 ods. 2 veta prvá zákona o slobode informácií ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie.

V zákone č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám zákonodarcia ustanovuje presné podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám, kto je povinnou osobou na konanie a rozhodnutie o sprístupnení, resp. nesprístupnení žiadanej informácie, ako aj rozsah poskytovania a obmedzenie poskytovania informácií a konanie o žiadosti o sprístupnení informácie. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že štátne orgány sú povinné poskytovať informácie, ktoré majú k dispozícii a ktoré sú spracované v čase podania žiadosti žiadateľa o informácie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“ alebo „zákon o obecnom zriadení“) obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnu pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

Podľa § 24 ods. 2 veta prvá a druhá zákona č. 369/1990 Zb. predstaviteľom mesta a jeho najvyšším výkonným orgánom je primátor mesta. Na jeho postavenie sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona o starostovi.

Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. úlohy obecnej rady a obecného úradu plní v mestách mestská rada a mestský úrad.

Podľa § 13 ods. 4 písm. c/ v spojení s § 24 ods. 2 veta druhá zákona č. 369/1990 Zb. starosta (primátor) zastupuje obec (mesto) vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám. Podľa § 13 ods. 5 v spojení s § 24 ods. 2 veta druhá zákona č. 369/1990 Zb. starosta (primátor) je štatutárnym orgánom.

Podľa § 16 ods. 2 v spojení s § 24 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. obecný (mestský) úrad vypracúva písomné vyhotovenia rozhodnutí obce (mesta).

Podľa § 16 ods. 3 v spojení s § 24 ods. 2 veta druhá a ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. prácu obecného (mestského) úradu riadi starosta (primátor).

Podľa zhora citovaného § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 221/2000 Z. z. možno podať opravné prostriedky, ktorými sa žiadateľ môže brániť proti odmietnutiu požadovanej informácie alebo nečinnosti povinnej osoby, ktorá spočíva v márnom uplynutí lehoty na rozhodnutie o žiadosti ustanovenej v § 17 citovaného zákona.

Pokiaľ ustanovenie § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií, zveruje rozhodnutie podľa tohto zákona obecným (mestským) úradom, možno pripustiť, že je vo vzťahu k správne poriadku i k zákonu o obecnom zriadení v postavení osobitného zákona a použije sa preto prednostne. Toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že nezbavuje správny orgán povinnosti riadne vykonať odvolacie konanie a rozhodnutie náležite odôvodniť v zmysle § 47 a nasl. zákon č. 71/1967 Zb.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Povinnosťou správneho orgánu s poukazom na vyššie uvedené, je zaoberať sa pri odôvodnení rozhodnutia všetkými skutkovými okolnosťami, vykonanými dôkazmi, vyvodiť z týchto dôkazov skutkové a právne zistenia a potom voľným správnym uvážením pri rešpektovaní zmyslu a účelu zákona o slobode informácií a medzí, ktoré zákon stanoví, dospieť pri dodržiavaní logického výkladu k rozhodnutiu.

Odvolací súd obdobne ako krajský súd z administratívneho spisu zistil, že žiadosť žalobcu pod bodom 1 znela cit.: „aké právne dôvody viedli Mestské zastupiteľstvo mesta Púchov k zamietnutiu protestu prokurátora Pd 16/2013-8“, pričom sprístupnenie informácie (vo forme rozhodnutia Mestského úradu Púchov zo dňa 15.08.2013, ev. č. 5018/2013) znie: „predmetná informácia je sprístupnená v prílohe č. 1“.

Prílohou č. 1 je kópia časti zápisnice zo zasadnutia mestského zastupiteľstva zo dňa 20.06.2013, na ktorom sa prejednával protest prokurátora Pd 16/2013-8, pričom obsahom tejto zápisnice sú okrem samotného hlasovania o proteste prokurátora i oboznámenie sa s obsahom protestu prokurátora a následne príspevky na zastupiteľstve zúčastnených osôb ako i rozprava k problematike výšky miestnych daní (čoho sa nakoniec týka i samotný protest prokurátora). Za prijatie uznesenia v znení „protestu prokurátora č. Pd 16/2013-8 sa nevyhovuje“ hlasovalo 13 poslancov, zdržali sa 2 poslanci a proti nebol nikto. Dôvody hlasovania poslancov sa v predmetnej zápisnici nenachádzajú.

Žiadosť žalobcu pod bodom 2 znela: „aké náklady na právne zastúpenie boli mestom Puchov doteraz vynaložené v súvislosti s riešením sporov o zákonnosti, resp. nezákonnosti všeobecne záväzných nariadení stanovujúcich sadzby dane zo stavieb pre mesto Púchov“, pričom sprístupnenie informácie (vo forme rozhodnutia Mestského úradu Púchov zo dňa 15.08.2013, ev. č. 5018/2013) znie: „predmetná informácia je sprístupnená v prílohe č. 2“.

Prílohou č. 2 je kópia Zmluvy o poskytovaní právnych služieb sp. č. 2300/2013, ev. č. 4094/2013 zo dňa 1. augusta 2013, pričom predmetom tejto zmluvy sú právne služby za obdobie od 01.08.2013 do 31.01.2014. Predmetná zmluva teda neupravuje odmenu za poskytovanie právnych služieb za obdobie, ktorého sa týka žalobcova žiadosť, nakoľko žalobca požaduje vyčíslenie nákladov za obdobie do podania žiadosti, t. j. do 16.07.2013.

Z uvedeného vyplynulo, že žalovaný nevyhovel v plnom rozsahu žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie, a preto bol povinný postupovať v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. a rozhodnúť o nevyhovení žiadosti o sprístupnenie informácie (hoci len sčasti) s náležitosťami uvedenými v § 47 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb.

V odôvodnení písomného rozhodnutie musí byť uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku v spojení § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.); inak je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Ak sa prvostupňový správny orgán neriadi dôsledne týmito zákonnými ustanoveniami, je úlohou odvolacieho orgánu, aby v rámci odvolacieho konania učinil nápravu. V súdnej veci však primátor žalovaného 1/ (ako orgán oprávnený rozhodovať o odvolaní žalovaného 1/) žalobou napadnutým rozhodnutím odobril postup vybavenia žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií (tým, že zamietol odvolanie žalobcu) napriek tomu, že žalobca sa odpovede na svoje otázky nedozvedel, a navyše sa žalobca nedozvedel ani dôvod, prečo jeho žiadosti nebolo vyhovené.

Niet pochýb o tom, že prihlásením sa Slovenskej republiky k princípom demokratického právneho štátu, resp. prijatím Listiny základných práv a slobôd a Ústavy Slovenskej republiky došlo aj u nás k prechodu od koncepcie diskretnosti verejnej správy (štátnej správy i samosprávy) k princípu publicity správy (t. j. jej otvorenosti a transparentnosti). Tým sa zmenilo základné právne-filozofické východisko pri riešení otázky prístupu verejnosti k informáciám o činnosti verejnej správy v tom zmysle, že teraz majú v zásade všetci právny nárok na prístup ku všetkým informáciám okrem tých, ktoré sú osobitným zákonom a taxatívne a iba z nevyhnutných dôvodov vylúčené.

Zmyslom informovanosti fyzických i právnických osôb o verejnej moci je pre túto moc samu esenciálnou spätnou väzbou, kvalitatívnym faktorom a zároveň aj poistkou proti jej zneužitiu.

Ďalším nepopierateľným významom subjektívneho a tým aj vynútiteľného práva na informácie je jeho funkcia kontrolná vo vzťahu k fungovaniu verejnej moci.

Dostatočne rozsiahly, jednoduchý a rýchly prístup k informáciám má tiež priaznivý vplyv na dôveru občanov v demokratické inštitúcie a na ich ochotu podieľať sa na verejnom živote. Situácie, kedy samotné získavanie podkladových informácií robí občanom problémy, sú pre nich demotivujúce, pretože tým nadobúdajú pocit nemožnosti účinne ovplyvniť správu vecí verejných.

Z hľadiska zhora uvedených zákonných ustanovení a teoretických východísk a zásad bolo potrebné posúdiť aj preskúmanú vec, pričom z nich nesporne vyplýva, že žalovaný v danej veci nepostupovali v súlade so zákonom.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania priznal. Žalovaný je povinný zaplatiť náhradu trov odvolacieho súdneho konania žalobcovi v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v celkovej výške 177,86 €, ktorá pozostáva z

- z náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby podľa § 9 ods.1 v spojení s § 11 ods. 4 vyhlášky:
- vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 20.02.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky) - 139,83 €,
- z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - 8,39 € a
- dane z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky - 29,64 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.